

Roos van Jericho.

2e Verzendingslijst.

F. D. J. RISCH, Nieuwe Binnenweg 625, Rotterdam.
C. VAN OOSTEN, Spruitstraat, Yerseke.
Mevr. BREVET, Singelstraat, Middelburg.

Verdelging van vogels.

Het heeft mijne aandacht getrokken, dat er in de laatste 5 of 6 jaren zooveel minder lijsters gehoord en gezien worden dan vroeger. Vooral in den omtrek van Haarlem is de grauwe zanglijster, die zoo onvermoed ons reeds in het vroege voorjaar verblijft met zijn vroolijk en afwisselend gezang, slechts hier en daar in of bij den Hout te hooren. Dat is m. i. zeer te betreuren. Kan het ook zijn, geachte Redactie, dat de lijstervangst in Friesland, Texel enz. in den laatsten tijd zulk eene uitbreiding heeft gekregen, dat de voortplanting dezer dieren belemmerd wordt? Zoo ja, dan zoude m. i. het Rijk of wel dié autoriteit, gemeente of provincie, wie het aangaat een goed werk doen, door den tijd, gedurende welken lijsters gevangen (gestrikt) mogen worden, in te korten.

Is u wellicht bekend, of op andere plaatsen van ons land ook deze waarneming gemaakt is?

Verder wenschte ik gaarne te vernemen, of u bekend is welke vogel 't kan zijn, die in de herfst- en wintermaanden in de toppen der boomen vrij haastig zich bewegende, een dikwijls herhaald geroep doet hooren, in het geluid van den lijster, doch steeds 4 of 5 maal tamelijk kort achter elkaar denzelfden enkelvoudigen toon? Ik heb getracht den vogel in 't gezicht te krijgen, zonder dat mij dit gelukte.

Haarlem.

A.

Natuurlijk heeft de lijstervangst een zeer nadeelige invloed en vooral de zanglijster moet er onder lijden, omdat hij lang zoo slim niet is als de merel. Regeeringsmaatregelen, ook internationale overeenkomsten, zouden veel goeds kunnen uitwerken, maar nog meer het eendrachtig willen van de vogelliefhebbers zelve. Als ieder grondbezitter handelde zooals Baron Snouckaert (zie *Levende Natuur II* blz. 33) en vooral, als bij 't in cultuur brengen van boschgrond en woeste grond rekening gehouden werd met de behoeften der vogels, dan hadden we weinig reden tot ongerustheid meer. Ik geloof dat vogels van landontginners nog meer te lijden hebben, dan van lekkerbekken of dames. De wetenschappelijke man is absoluut onschadelijk, ook de nestjes-uithalende jongen komt als schadepost nog pas in rekening na guur weer, kraaien, eksters en katten.

Uw onbekende vogel is waarschijnlijk de koperwiek (T. iliacus L.).

T.

Verzending van kleine natuurvoorwerpen.

Een onzer trouwe lezers en meewerkers bericht ons, dat hij moeilijkheden heeft ondervonden met de verzending van *levende rupsen* als *monster zonder waarde*. De postdirecteur in de plaats zijner inwoning meende, dat alleen als postpakket zulke zendingen per post waren toegelaten.

Wij hebben ons om inlichtingen gewend tot den Secretaris der Ned. Entomologische Vereeniging, den Heer D. van der Hoop, aan wiens bereidwilligheid, waarvoor wij hem ten zeerste erkentelijk zijn, wij een antwoord danken, waaraan wij het volgende ontleenen.

„Ik heb op het postkantoor alhier geïnformeerd of het veroorloofd is, levende rupsen en dergelijke als „monster zonder waarde” te verzenden, maar werd mij hierop ontkennd geantwoord en de raad gegeven, dusdanige zendingen als brief te doen. Het porto bedraagt dan slechts 10 cts. hoogstens en kan men het doosje, waarin de dieren zitten, goed dichtmaken en verzegelen. De postdirecteur behoudt zich het recht voor, alle monsters zonder waarde te mogen onderzoeken, en zou een dergelijk onderzoek van een doosje met rupsen tot verdwijning van een der daarin aanwezige aanleiding kunnen geven.

Tevens maak ik nog van deze gelegenheid gebruik om u er op te wijzen, dat tegenwoordig op bl. 16 van de postgids vermeld staat, „dat insecten en andere gedroogde, tot de natuurlijke historie behoorende voorwerpen etc.” als monster zonder waarde mogen verzonden worden.”

Onze lezers weten het derhalve: *Levende insecten* worden in een *pakketje* verzonden, dat als *brief* vervoerd wordt, en waarvan dus ook briefport wordt geheven. Slechts voor zeer zware zendingen zou dit meer dan 10 cent zijn.

Doode voorwerpen kunnen verzonden worden als *monster*

zonder waarde, doch daarbij moeten natuurlijk de bestaande bepalingen nauwkeurig worden in acht genomen, wil men den geadresseerde geen strafport doen belooopen.

A. H. B. te Elst. Een wit bloeiend exemplaar van *Verbascum Lychnitis* is een aardige vondst en uw denkbeeld voor de Tentoonstelling is zeer bruikbaar. Voor 't determineren van paddestoelen heb ik met genoegen gebruikt een Fransch werkje (Costantin et Dufour. Nouvelle Flore des Champignons) en een Duitsch boekje (Kummer: Führer in die Pilzkunde. Zerst, Luppe p.p. 189.) 't Standaardwerk over Nederlandsche paddestoelen is: Dr. C. A. J. A. Oudemans: Révision des Champignons tant inférieurs que supérieurs. I. p.p. 638.

T.

H. T. N. te Delft. Die ringslang mag wel wat meer hebben dan een schoteltje water, hij baadt heel graag. Van de winter zal hij wel niet veel eten als u hem niet al te warm zet. Probeer maar eens, hem vleesch en hard eiwit te geven.

Rupsen kunnen overwinteren in 't rupsenhuis op een koele plek, b.v. in een kelder of in een kast van een kamer, waar weinig gestookt wordt. Houdt ge ze in een warm vertrek, dan moeten ze ook de heele winter door van voedsel voorzien worden en dat is niet altijd even gemakkelijk.

T.

J. D. E. S. te Enschedé. Wij zouden uw versteenden zeeegel gaarne eens willen zien. Zoudt u zoo goed willen zijn, hem ons voor een paar dagen af te staan, en ons tevens mede te deelen, waar en wanneer het voorwerp gevonden is. U zoudt ons met een en ander ten zeerste verplichten: wij staan ervoor in, dat u uw schat gaaf en goed weer terugkrijgt.

T.

C. H. E. te Scheveningen. Uw vermoedens omtrent de zeevogels waren juist: die vogels van $\pm 2\frac{1}{2}$ d.M. lang met lange roodachtige snavels, roode oogen en roode pooten zijn scholeksters, de meeuwen, aan de rugzijde bruingrijs gevlekt zijn jonge zilvermeeuwen: hoe groot waren die „geheel bruine vogeltjes, waarvan er telkens maar één op elke pier zat?”

Blz. 150 en 151 van *Hei en Dennen* zult u nu al zelf wel begrepen hebben, lees anders nog maar eens opletend na, wat er op volgt.

T.

A. H. v. O. te 's Gravenhage. Er is geen twijfel aan of de plant, die u vindt op de weg van Duinoord naar de Oude Scheveningsche weg, is wel degelijk *Saponaria Vaccaria L.*, een plant, die in Limburg vrij algemeen voorkomt, maar zich door 't heele land sporadisch vertoont. Zelf heb ik hem dertien jaar geleden op de Zeeburgerdijk bij Amsterdam gevonden; ik twijfel niet, of onder onze lezers zullen er wel vele zijn, die nog andere vindplaatsen kunnen vermelden. Meestal ook zal kunnen worden aangetoond, dat de plant aangebracht is; u schrijft ook al dat 't plekje, waar u de bloem aantrof, met een laag vulnis bedekt was.

Wenscht u uw gedroogd takje terug te ontvangen?

T.

J. de V. te 's Gravenhage. Weet u zeker, dat die kikkers op 't duin heikkikkers waren? Kunt u er ons soms eentje van sturen?

J. A. M. te Delft. Zie voor „Sterreschot” *De Levende Natuur* 1ste jaargang, voor bruine harige ballen, alles wat over de koebal in die zelfde jaargang staat. ♂ beteekent mannelijk, ♀ vrouwelijk (zoowel voor planten als voor dieren). Een stok met vork om waterplanten uit de sloot te halen, kan de heer F. Pieters (Ferdinand Bolstraat 112 Amsterdam) voor u maken, een middel tegen „worm” in 't hout ken ik niet en een Fuut zwemt met een „aanloopje” naar zijn nest en klautert er dan in een minimum van tijd tegen op (Naarder Meer. 24 April '97 van uit de trein waargenomen.)

T.

Gevraagd:

Zaden van Meerdistel (*Eryngium maritimum*).

Amsterdam, P. C. Hooftstraat 28. C. H. WIJTHOFF.

1 Ex. C. A. J. A. Oudemans. Gelede dieren van Nederland (voor zoover verschenen).

Alfen a/d. Rijn.

P. J. v. d. LINDEN.

Levende Boomkikvorschen.

Amsterdam, Leidschegracht 36. Mej. J. VAN KAMPEN.